Medicatiegebruik onaangepast aan nierfunctie bij chronische nierinsufficiëntie

Haio: LEROY Frauke , KUL
Promotor: AERTGEERTS Bert , KUL
Praktijkopleider: DE PAUW Dirk , SCHMITZ Tom , VAN AKEN Eric

Context: Chronische nierinsufficiëntie (CNI) is een wereldwijd probleem waarbij een adequate opvolging kan zorgen voor een vertraagde evolutie van de ziekte. Een belangrijke pijler hierbij is het correct doseren van medicatie, wat mede door de vaak verschillende co-morbiditeiten en de begeleidende polyfarmacie geen sinecure is. Het is dan ook een van de kerntaken van een huisarts om bij deze patiënten hun verschillende behandelingen te coördineren en een veilig medicatiebeleid te voorzien. Deze masterthesis heeft als doel na te gaan of er een evolutie merkbaar is in het adequaat doseren van vaak voorgeschreven geneesmiddelen bij patiënten met CNI in 2018 ten opzichte van 2022.

Onderzoeksvraag: Is er een evolutie merkbaar in het adequaat doseren van vaak voorgeschreven geneesmiddelen bij patiënten met CNI in 2018 ten opzichte van 2022

Methode: Een literatuurstudie werd uitgevoerd om een beter inzicht te verkrijgen in de definitie en prevalentie van CNI alsook de invloed van co-mobiditeiten en polyfarmacie en welke hulpmiddelen voor een correct voorschrijfgedrag momenteel al aanwezig zijn. Daarnaast werden op de INTEGO databank analyses uitgevoerd. Alle patiënten met een eGFR<50, met een onderverdeling in 3 groepen volgens graad van CNI, werden geanalyseerd, en dit over een periode van 2018-2022. Tevens werd een lijst van vaak voorgeschreven geneesmiddelen opgesteld. Voor elke medicatie werd het aantal te hoog gedoseerde voorschriften ten opzichte van het total aantal voorschriften bepaald voor elk jaar tussen 2018 en 2022. Nadien werd een exploratieve analyse uitgevoerd.

Resultaten: Deze exploratieve analyse suggereert de aanwezigheid van een aantal trends in het voorschrijfgedrag van huisartsen. Bij de onderzochte medicaties waarbij een dosisaanpassing noodzakelijk is, zien we een dalende trend in zowel het aantal voorschriften als in het aandeel inadequate voorschriften. Het aandeel van inadequate voorschriften varieerde tussen 47-69% in 2018 en 34-59% in 2022, wat een gemiddelde daling van ongeveer 13% zou betekenen. Ook bij medicatie waarbij een dosisaanpassing noodzakelijk is werd een gelijkaardige neerwaartse trend opgemerkt, met een relatieve daling tussen 10% en 83%. Opvallend genoeg kon voor Ciprofloxacine geen duidelijke trend worden opgemerkt.

Conclusie: Opvolging van patiënten met CNI is een belangrijke, maar moeilijke taak van de huisarts. Een van de hoekstenen in dit management is het correct voorschrijven van bepaalde klassen van medicaties. Deze analyse suggereert een positieve trend in het voorschrijfgedrag van huisartsen tussen 2018 en 2022. Dit toont dat groter en langduriger onderzoek nuttig kan zijn, aangezien het hier een eerder kleinschalige studie betreft uitgevoerd over een korte tijdspanne. Daarnaast zou ook een beter inzicht in de motieven van huisartsen in hun voorschrijfgedrag zinvol kunnen zijn.